

Την πολιτική πρότασή της παρουσίασε σήμερα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Συνέντευξη Τύπου πραγματοποίησε σήμερα Πέμπτη 9/2/2017 η ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την παρουσίαση της πολιτικής πρότασης. Την πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την περίοδο, για τους αναγκαίους αγώνες και για την πολιτική συνεργασία που προτείνει παρουσίασαν τα μέλη της **ΚΣΕ** (Κεντρική Συντονιστική Επιτροπή) της ΑΝΤΑΡΣΥΑ **Αντωνία Βαφειάδου, Γιάννης Σηφακάκης και Αντώνης Δραγανίγος.**

Η **Αντωνία Βαφειάδου** άνοιξε την συνέντευξη τύπου επικεντρώνοντας στη νέα επίθεση που ετοιμάζει η κυβέρνηση με αφορμή το κλείσιμο της 2ης αξιολόγησης: τη μείωση του αφορολόγητου, τη διάλυση του δημοσίου, τις μειώσεις σε μισθούς-συντάξεις. «Ακόμη και το επίδομα ανεργίας των ανέργων θα μετατραπεί σε επίδομα προς τους εργοδότες για να έχουν τζάμπα εργαζόμενους», είπε χαρακτηριστικά. «Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ τα δίνει όλα στους δανειστές. Η διαπραγμάτευση που κάνουν είναι μια απάτη», ανέφερε. Μίλησε επίσης για τις ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις που οξύνονται στην περιοχή μας και μαζί με την πολιτική της ΕΕ συνθέτουν το σκηνικό που έχει να αντιπαλέψει το λαϊκό κίνημα.

«Για να ανατρέψουμε αυτή την επίθεση χρειάζεται πάλη και ανασυγκρότηση του εργατικού μας κινήματος», είπε και πρόσθεσε ότι γι' αυτό η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ακολουθώντας την απόφαση της 3ης Συνδιάσκεψης της, καταθέτει αυτή την πολιτική πρόταση. «Γι' αυτό το λόγο η ΑΝΤΑΡΣΥΑ προτείνει την κοινή δράση όλων των δυνάμεων της μαχόμενης αριστεράς στο κίνημα, τον συντροφικό διάλογο», αλλά και μια πολιτική συνεργασία με στόχο να οικοδομηθεί «μια άλλη ανατρεπτική, αντισυστημική Αριστερά, επικίνδυνη για το κεφάλαιο και την ΕΕ». «Απέναντι στην TINA που μας προτάσσουν, η μόνη TINA που υπάρχει για μας, είναι ο αγώνας σε κατεύθυνση αντικαπιταλιστική, αντιυμπεριαλιστική, αντισυνδιαχειριστική», έκλεισε την ομιλία της.

Ο Γιάννης Σηφακάκης τόνισε ότι «η πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έρχεται στην πιο σωστή στιγμή, καθώς σήμερα χιλιάδες αγωνιστές βρίσκονται απέναντι από την κυβέρνηση και αναζητούν εναλλακτική στην κατρακύλα του ΣΥΡΙΖΑ». «Το πρώτο μήνυμα της πολιτικής μας πρότασης είναι ότι μπορούμε να ανατρέψουμε την επίθεση. Τα μηνύματα έρχονται από πολλές πλευρές και διεθνώς» ανέφερε και συνέχισε περιγράφοντας τις διαδηλώσεις στις ΗΠΑ, αλλά και τις πρόσφατες αντιφασιστικές δράσεις έξω από τα σχολεία που θα υποδέχονταν προσφυγόπουλα. Θύμισε ότι «ο Μουζάλας πρόσφατα επιτέθηκε με τον πιο χυδαίο τρόπο στους πρόσφυγες και σε όσους τους συμπαραστέκονται, παίρνοντας συγχαρητήρια από όλο τον ακροδεξιό συρφετό» και κατέληξε: «μπορούμε να αναδείξουμε μια γνήσια αριστερή εναλλακτική απέναντι στην επίθεση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Η πρότασή μας περιγράφει τι θα πρεπει να λέει και να κάνει όλη η αριστερά σ' αυτή την κατεύθυνση».

«Ξεκινώντας από τις αναγκαίες πρωτοβουλίες κοινής δράσης για το σταμάτημα της επίθεσης», συμπλήρωσε, «όπως γίνεται στο αντιρατσιστικό/αντιφασιστικό κίνημα με τα συλλαλητήρια στις 18 Μάρτη, διεθνή μέρα κατά του φασισμού και του ρατσισμού, αλλά και για να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης». Επεσήμανε ότι πολύς κόσμος αναρωτιέται γιατί χρεοκόπησε ο ΣΥΡΙΖΑ, κι αν υπάρχει άλλος δρόμος, κι ότι αυτός ο διάλογος πρέπει να ανοίξει και να γίνει συντροφικά, συμπληρώνοντας ότι «η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπαίνει από θέση ισχύος σε αυτή τη συζήτηση με το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα που παρουσίασε από το 2009». «Η δικιά μας πρόταση αποσκοπεί στο να δυναμώσει συνολικά την πάλη», κατέληξε στην ομιλία του.

Ο Αντώνης Δραγανίγος παρουσίασε τα βήματα της πρότασης πολιτικής συνεργασίας. «Υπάρχουν σήμερα δυνάμεις στις οποίες απευθύνεται αυτή η πρόταση; Υπάρχουν και διευρύνονται, πιστεύουμε εμείς», είπε. «Υπάρχουν χιλιάδες αγωνιστές που μέσα από την εμπειρία των τελευταίων χρόνων κατάλαβαν, για παράδειγμα, ότι δεν γίνεται να καταργηθούν τα Μνημόνια εντός ΕΕ και ευρωζώνης. Ότι δεν γίνεται να υποστηρίξει κανείς στα σοβαρά ότι δε χρειάζεται αμφισβήτηση-μη αναγνώριση και διαγραφή του δημόσιου χρέους, όταν το ίδιο το ΔΝΤ και οι δανειστές λένε ότι, μετά από 7 χρόνια μνημόνια, το χρέος δεν είναι βιώσιμο». «Αυτή η πλατιά συζήτηση είναι σε εξέλιξη. Η πολιτική βάση της πρότασης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ», τόνισε, «είναι μια σειρά από στόχοι που σήμερα έχουν δικαιωθεί μέσα από την εμπειρία. Στις σημερινές συνθήκες κρίσης του καπιταλισμού, δεν μπορούν να υπάρξουν ενδιάμεσες λύσεις, όπως «καπιταλισμός με ανθρώπινο πρόσωπο», «να αλλάξουμε την ΕΕ» ή «να βάλουμε όρια στους θεσμούς». Αυτά χρεοκόπησαν ήδη από την εμπειρία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ».

«Πιστεύουμε ότι είναι πολύ σημαντικό να υπάρξουν σήμερα βήματα που θα ενισχύουν την αριστερά της ανατροπής» και αυτά τα βήματα περιγράφονται στην πρόταση πολιτικής συνεργασίας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ξεκαθάρισε ότι η πρόταση για πολιτική συνεργασία «δεν είναι πρόταση εκλογική» και ότι «δεν μας αφορούν ούτε τα αντιμνημονιακά μέτωπα, ούτε οι πιέσεις για εκλογικές συμπράξεις, ειδικά με δυνάμεις που η στάση τους και η πολιτική τους αποδεικνύουν ότι κινούνται έξω από τα όρια και την ηθική της αριστεράς».

«Η πρόταση μας απευθύνεται στις δυνάμεις που ανήκουν στην αντικαπιταλιστική, αντιυπεριαλιστική, αντιΕΕ αριστερά και των πολύμορφων δυνάμεων που κινούνται σε λογική ανατροπή», συμπλήρωσε. «Είναι πρόταση προς τις μαχόμενες δυνάμεις της αριστεράς, οργανωμένες δυνάμεις, αγωνιστές, διανοούμενους, τον κόσμο του κινήματος.

Ανακοίνωσε ότι η πρωτοβουλία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει ήδη ξεκινήσει με διμερείς συναντήσεις με τις οργανωμένες δυνάμεις στις οποίες απευθύνεται η πρόταση, και θα συνεχιστεί τόσο με συναντήσεις όσο και κυρίως μέσα από ανοιχτές συγκεντρώσεις συζήτησης της πρότασης και εκδηλώσεις με τον κόσμο της αριστεράς και του κινήματος, μέσα στο κίνημα και στις μάχες που έχουμε μπροστά μας, στα πολιτικούμνακα σχήματα στους εργατικούς και νεολαίστικους χώρους και στις γειτονιές κ.ά.

Θυμίζουμε ότι στη βάση της πολιτικής απόφασης της 3ης Συνδιάσκεψης, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ διατύπωσε εδώ και μερικές βδομάδες την πρότασή της για τον κοινό βηματισμό, την κοινή δράση για την ανατροπή της επίθεσης, τον διάλογο και την πολιτική συνεργασία, της αντικαπιταλιστικής, αντιυπεριαλιστικής, αντιΕΕ αριστεράς και των πολύμορφων δυνάμεων που κινούνται σε λογική ανατροπής και έρχονται σε ρήξη με τις λογικές της διαχείρισης του συστήματος:

Στο κείμενο της πολιτικής της πρότασης η ΑΝΤΑΡΣΥΑ επισημαίνει ότι οι πυκνές και σημαντικές πολιτικές εξελίξεις της περιόδου στην Ελλάδα και διεθνώς δημιουργούν την **ανάγκη για συντονισμένη δράση για την ανατροπή της κλιμακούμενης επίθεσης κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ και την διαμόρφωση εναλλακτικής αντικαπιταλιστικής προοπτικής σε ρήξη με την πολιτική του κεφαλαίου, της ΕΕ και του ΔΝΤ**, απέναντι στον ισχυρισμό όλων των αστικών και μνημονιακών κομμάτων ότι δεν υπάρχει εναλλακτική (TINA). (Σημείο A)

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ διαπιστώνει ότι σήμερα, παρά τις αναγνωρισμένες και σεβαστές διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα στις δυνάμεις που κινούνται σε αντικαπιταλιστική, αντιυπεριαλιστική, αντιΕΕ κατεύθυνση, είναι αναγκαίο, ώριμο και ρεαλιστικό να υπάρξει τουλάχιστον ένας **κοινός συνολικός πολιτικός βηματισμός, με στόχο την συνολική πολιτική συνεργασία των δυνάμεων αυτών**. (Σημείο B)

Η πολιτική πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αρθρώνεται σε τρεις πλευρές:

α) την κοινή δράση στο κίνημα για να μην περάσουν οι μνημονιακές επιθέσεις της κυβέρνησης, την αντιρατσιστική, αντιφασιστική και αντιπολεμική δράση κ.α.,

β) τον ευρύτερο συστηματικό και οργανωμένο διάλογο για τα μεγάλα ζητήματα στρατηγικής του κινήματος και της αριστεράς και

γ) την πολιτική συνεργασία με όσες δυνάμεις υπάρχει πολιτική συμφωνία με βάση το αναγκαίο για την πολιτική συνεργασία πολιτικό πρόγραμμα, που έχει ως στόχο την ανατροπή της αντιλαϊκής επίθεσης του αστικού, μνημονιακού μπλοκ κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ-κεφαλαίου, με τη δύναμη του εργατικού λαϊκού κινήματος και στηρίζεται στο πλαίσιο στόχων του αντικαπιταλιστικού προγράμματος.

Η πρόταση περιλαμβάνει το πλαίσιο πολιτικών στόχων που η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θεωρεί αναγκαίο για την πολιτική συνεργασία με κέντρο την ανατροπή της αντιλαϊκής επίθεσης του αστικού, μνημονιακού μπλοκ κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ-κεφαλαίου, με τη δύναμη του εργατικού λαϊκού κινήματος και το δυνάμωμα της αριστεράς της ανατροπής. (σημείο Γ)

Δείτε στα βίντεο που ακολουθούν ολόκληρη την συνέντευξη τύπου:

Αντωνία Βαφειάδου:

Γιάννης Σηφακάκης:

Αντώνης Δραγανίγος:

Ερωτήσεις Απαντήσεις:

Πολιτική πρόταση της ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α.

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΙΝΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΒΗΜΑΤΙΣΜΟ, ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΔΡΑΣΗ, ΤΟΝ ΔΙΑΛΟΓΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΩΝ, ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ, ΑΝΤΙ-ΕΕ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

Στη βάση της πολιτικής απόφασης της 3ης Συνδιάσκεψης, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ διατυπώνει σήμερα την πρότασή της για τον διάλογο, τον κοινό βηματισμό και την πολιτική συνεργασία, που απευθύνεται στις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής, αντιΕΕ αριστεράς και τις πολύμορφες δυνάμεις που κινούνται σε λογική ανατροπής και έρχονται σε ρήξη με τις λογικές της διαχείρισης του συστήματος.

A. Οι πολιτικές εξελίξεις

Οι πυκνές και σημαντικές πολιτικές εξελίξεις της περιόδου (δεύτερη αξιολόγηση με καταιγιστικά μέτρα ενάντια στον λαό και η ανάγκη ανάπτυξης των εργατικών και λαϊκών αντιστάσεων, όχυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και των πολεμικών κινδύνων στην περιοχή) δημιουργούν την ανάγκη για διαμόρφωση εναλλακτικής λύσης σε ρήξη με την πολιτική του κεφαλαίου, της ΕΕ και του ΔΝΤ, απέναντι στον ισχυρισμό όλων των αστικών και μνημονιακών κομμάτων ότι δεν υπάρχει εναλλακτική(TINA).

Η πολύμορφη επίθεση περιλαμβάνει: το χτύπημα των συνδικαλιστικών ελευθεριών και κατακτήσεων, με το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, τις νέες περικοπές μισθών και συντάξεων, την παράδοση των «κόκκινων δανείων» στα κοράκια των αγορών, τους μαζικούς πλειστηριασμούς της λαϊκής κατοικίας, τον «αυτόματο κόφτη», τους δημοσιονομικούς κανόνες της ευρωζώνης και της ΕΕ. Με αυτή την πολιτική χτυπούνται οι δημοκρατικές ελευθερίες και καταχτήσεις. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ έχει ενστερνιστεί

και υλοποιεί την βαθιά αντιλαϊκή πολιτική, με στόχο να σώσει τους καπιταλιστές και τους τραπεζίτες από τη κρίση του συστήματος τους, προσπαθώντας να πείσει ότι η πολιτική αυτή είναι μονόδρομος και για τα λαϊκά στρώματα. Αντιγράφει όλες τις προηγούμενες μνημονιακές αστικές κυβερνήσεις.

Την ίδια στιγμή η ΕΕ, που αποτελεί το «όραμα» της ελληνικής ολιγαρχίας για μισό και πάνω αιώνα, βιώνει την μεγαλύτερη από ποτέ οικονομική, πολιτική, ιδεολογική και κοινωνική κρίση. Μετά το ελληνικό και το βρετανικό, ήρθε και το ιταλικό OXI για να επιβεβαιώσει όχι μόνο ότι το «κοινό ευρωπαϊκό όραμα» αποτελεί πλέον εφιάλτη για την εργατική τάξη και τους λαούς της Ευρώπης, αλλά και ότι δυναμώνει η δυνατότητα να αμφισβητηθεί μαζικά ο «μονόδρομος της ΕΕ» από εργατική σκοπιά.

Την ίδια στιγμή, ζούμε την όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών (ΗΠΑ, ΕΕ, Ρωσία) και των αστικών τάξεων στην περιοχή μας, την επέκταση των πολέμων και του δράματος της προσφυγιάς, τον ανταγωνισμό των αστικών τάξεων Ελλάδας και Τουρκίας. Η ελληνική κυβέρνηση εμπλέκεται ενεργά στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και ανταγωνισμούς. Γίνεται ο καλός στρατιώτης του NATO, ενισχύει τον ιμπεριαλιστικό άξονα ΗΠΑ-Ισραήλ, από κοινού με την Αίγυπτο και την Κύπρο. Τμήμα αυτής της πολιτικής είναι και η συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, την οποία στηρίζει και υλοποιεί η ελληνική κυβέρνηση που μετατρέπει το Αιγαίο σε «πεδίο μάχης» κατά των προσφύγων και μεταναστών, με στρατόπεδα συγκέντρωσης και ιδιαίτερη προσφυγική γκετοποίηση στα νησιά του Αν. Αιγαίου.

Με βάση τα παραπάνω, κρίσιμο ζήτημα αποτελεί η συσπείρωση των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων που επιδιώκουν την ανατροπή αυτής της επίθεσης, την απελευθέρωση της εργατικής τάξης και του λαού από την μέγγενη των ευρωμνημονίων και της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, της ΕΕ και ΔΝΤ, την ανεξαρτησία από τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς, που επιδιώκουν να ανοίξει ένας άλλος δρόμος για την κοινωνική πλειοψηφία.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ διαπιστώνει ότι σήμερα, παρά τις αναγνωρισμένες και σεβαστές διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα στις δυνάμεις που κινούνται σε αντικαπιταλιστική, αντιιμπεριαλιστική, αντιΕΕ κατεύθυνση, και τις ευρύτερες δυνάμεις ανατροπής, που απορρίπτουν τις λογικές «φιλολαϊκής» διαχείρισης του καπιταλισμού, είναι αναγκαίο, ώριμο και ρεαλιστικό να υπάρξει τουλάχιστον ένας κοινός συνολικός πολιτικός βηματισμός με ανοικτή την δυνατότητα της πολιτικής συνεργασίας.

Για το λόγο αυτό διατυπώνουμε την πολιτική αυτή πρόταση για τον κοινό πολιτικό βηματισμό και την πολιτική συνεργασία, που αφορά:

α) Μορφές μόνιμης κοινής δράσης στα πλαίσια της λογικής του αγωνιστικού μετώπου ρήξης και ανατροπής στους κοινωνικούς χώρους,

β) Κοινή συμμετοχή σε μόνιμες δράσεις που αφορούν κορυφαία πολιτικά ζητήματα όπως η Ε.Ε, το θέμα των λαϊκών ελευθεριών κα

γ) Η από κοινού συμβολή στην ενίσχυση των κοινωνικοπολιτικών συσπειρώσεων και σχημάτων (συνδικαλιστικό κίνημα, Περιφέρειες, Δήμους, νεολαία, κίνημα ενάντια στους πλειστηριασμούς),

δ) ένας ευρύτερος συστηματικός διάλογος, για τα μεγάλα ζητήματα του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, της αριστεράς και του μετώπου που απαιτεί η εποχή μας.

Πιο συγκεκριμένα:

Β. Για την πάλη για την ανατροπή της επίθεσης και την ανασυγκρότηση του κινήματος

Τα βήματα της πολιτικής συνεργασίας περνούν πρώτα από όλα μέσα από την κοινή δράση στο κίνημα, για να ανατραπεί η επίθεση, για να μην περάσουν τα μέτρα της «δεύτερης αξιολόγησης» και όλες οι υπόλοιπες αναδιαρθρώσεις. Η προσπάθεια αυτή αφορά προφανώς ευρύτερες δυνάμεις, αλλά σε κάθε περίπτωση οι δυνάμεις στις οποίες απευθύνεται η παρούσα πρόταση κοινού πολιτικού βηματισμού είναι αναγκαίο να δράσουν από κοινού και ενοποιητικά για την οικοδόμηση ενός ισχυρού **αγωνιστικού μετώπου αντιπολίτευσης, ρήξης, ανατροπής.**

Σε αυτή την κατεύθυνση είναι κρίσιμο ζήτημα η **αναπτυγμένη κοινή δράση** όλων των μαχόμενων δυνάμεων της αριστεράς, η από κοινού **ενίσχυση των μαζικών, ενωτικών μαχητικών πρωτοβουλιών που συγκροτούνται στο κοινωνικό επίπεδο** και επιδιώκουν να συμβάλλουν στην ανασυγκρότηση του εργατικού και λαϊκού κινήματος.

Υπάρχουν κρίσιμες μάχες που πρέπει και μπορεί να δοκιμαστεί στην πράξη αυτή η προσπάθεια. Οι αγώνες ενάντια στις νέες περικοπές και για αυξήσεις στους μισθούς και τι συντάξεις, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού και συνολικά στην πάλη για την υπεράσπιση των δημόσιων αγαθών από τα αρπαχτικά της αγοράς, την υπεράσπιση της σταθερής δουλειάς ενάντια στην ελαστική εργασία. Τη δράση μας στο ζήτημα της αντιμπεριαλιστικής και αντιπολεμικής δράσης. Στο προσφυγικό για να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, για ανοιχτά σύνορα και ανθρώπινες συνθήκες στέγασης και εκπαίδευσης για τους πρόσφυγες. **Η αντιφασιστική πάλη.**

Η στήριξη των προσπαθειών της «από τα κάτω συγκρότησης», στα μέτωπα αυτά και ο προσανατολισμός στην -πιο αναγκαία από ποτέ- **ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος** σε κόντρα με την εργοδοσία, τον υποταγμένο συνδικαλισμό και τους μηχανισμούς τους, ο έμπρακτος διαχωρισμός από κάθε λογική «ακολουθητισμού» και «αναμονής» των πρωτοβουλιών της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας είναι απόλυτα αναγκαία για πραγματικά βήματα αντίστασης.

Γ. Βήματα για μια άλλη, ανατρεπτική, αντισυστημική, αριστερά

Παράλληλα με την κοινή δράση στο κίνημα, χρειάζεται να ανοίξουμε ένα συστηματικό και συντροφικό διάλογο γύρω από τα μεγάλα πολιτικά ζητήματα που έχουν αναδειχθεί. Απέναντι στην TINA που προβάλλουν τα κόμματα που υλοποιούν τα μνημόνια (ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι, ΕΚ), και στον φασισμό (ΧΑ), **η επεξεργασία και ο αγώνας για μια εναλλακτική λύση σε αντικαπιταλιστική αντιμπεριαλιστική κατεύθυνση αποτελεί κρίσιμο παράγοντα και για το ξεδίπλωμα και τη νικηφόρα πορεία των αγώνων.**

Αντικείμενο του διαλόγου πιστεύουμε πως πρέπει να είναι τα μεγάλα ζητήματα που σφράγισαν την συζήτηση στο κίνημα και την αριστερά το προηγούμενο διάστημα και πρέπει να συζητηθούν πλατιά, στη βάση του κριτηρίου της πράξης και των συμπερασμάτων από την ιστορική εμπειρία ειδικά των τελευταίων χρόνων. Τέτοια ζητήματα, κατά τη γνώμη μας, αποτελούν:

Το ζήτημα του αν υπάρχει η δυνατότητα κατάργησης των μνημονίων χωρίς ρήξη και έξοδο από την ευρωζώνη και την ΕΕ». Εκτιμούμε ότι, με βάση την εμπειρία και ιδιαίτερα το κρίσιμο διάστημα του 2015, έχει αποδειχτεί ότι η ΕΕ με τις συνθήκες, τους κανονισμούς της, έχει οικοδομήσει ένα τερατώδη μηχανισμό «υλοποιημένου» μνημονίου. Το ευρώ αποτελεί όπλο διαρκούς εκβιασμού και πιστωτικής ασφυξίας. Για αυτό η ρήξη / έξοδος από την ΕΕ αποτελεί αναγκαίο όρο για την εξυπηρέτηση των λαϊκών συμφερόντων. Η μαχόμενη αριστερά οφείλει και πρέπει να προετοιμάσει τους εργαζόμενους για αυτή τη μεγάλη σύγκρουση, και να ανοίξει τη συζήτηση για τους αναγκαίους κοινωνικούς μετασχηματισμούς, ώστε η ρήξη αυτή να γίνει προς όφελος της εργατικής τάξης και του λαού και σε βάρος του κεφαλαίου.

Το ζήτημα του ότι δεν μπορεί να βελτιωθεί ουσιαστικά η ζωή των εργαζόμενων αν δεν πληρώσει το κεφάλαιο. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πιστεύει ότι η αντιδραστική πολιτική που εφαρμόζεται σε όλη την Ευρώπη είναι ταξική πολιτική του κεφαλαίου για να ξεπεράσει ο καπιταλισμός την κρίση του. Η λογική ότι τα λαϊκά συμφέροντα μπορεί να εξυπηρετηθούν μέσα από την «συνεργασία όλων των τάξεων», την «δίκαιη ανάπτυξη» ή την «προοδευτική παραγωγική ανασυγκρότηση» μέσα στο πλαίσιο της κυριαρχίας του κεφαλαίου και των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής, οδηγεί στην αποδοχή των κριτηρίων του κέρδους και της ανταγωνιστικότητας, του αστικού εκσυγχρονισμού και τελικά την υποταγή στις αστικές επιλογές.

Το ερώτημα του αν αποτελεί «εναλλακτική λύση» η προβολή του στόχου για **«αριστερή κυβέρνηση»**, μέσα στο πλαίσιο των μηχανισμών του «βαθέως κράτους» (στρατός, μυστικές υπηρεσίες, μηχανισμοί καταστολής), των μηχανισμών εξουσίας του κεφαλαίου (μεγάλες επιχειρήσεις, τράπεζες, ιδεολογικοί μηχανισμού του κράτους) και των φανερών ή μυστικών ιμπεριαλιστικών μηχανισμών (υπερεθνικοί μηχανισμοί ΕΕ, Ευρωζώνη, ΔΝΤ), υποβαθμίζοντας τον ενιαίο, βαθιά αντιδραστικό χαρακτήρα τους. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πιστεύει πως αποδείχτηκε από την εμπειρία ότι αντικειμενικά το ζήτημα της κυβέρνησης τίθεται στο πλαίσιο της πάλης για την πολιτική εξουσία της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων, της οργάνωσης του λαού με τα δικά το όργανα για **ρήξη με το κράτος και τους μηχανισμούς του ιμπεριαλισμού**, στην πορεία για την συντριβή τους και την αντικατάστασή τους με τους λαϊκούς θεσμούς, μιας **δημοκρατίας και εξουσίας των ίδιων των εργαζομένων**.

Το ερώτημα του αν οδηγεί σε αλλαγή των συσχετισμών η αναπαραγωγή **«αντιμνημονιακών»** ή **«αντινεοφιλεύθερων»** μετώπων. Πιστεύουμε ότι σήμερα χρειάζεται συσπείρωση δυνάμεων ενάντια στην ουσία της αστικής πολιτικής, δηλαδή στην επίθεση στα δικαιώματα, τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις και τους φορείς της (κυβέρνηση, ΕΕ, ΔΝΤ). **Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, τόσο με τη συγκρότησή της όσο και με τις πολιτικές προτάσεις που διατυπώνει, στρατεύεται στην οικοδόμηση και ενίσχυση του αντικαπιταλιστικού μετώπου.** Δηλαδή ενός μετώπου που το πρόγραμμά του, η προοπτική του και η πρακτική του στρέφονται ενάντια στην αστική τάξη και το κράτος της, στους βασικούς νόμους του συστήματος (της εκμετάλλευσης, του κέρδους, των αγορών κλπ), και έχει ορίζοντά του την πολιτική εξουσία της εργατικής τάξης και των συμμάχων της. Που παλεύει για μια σύγχρονη σοσιαλιστική προοπτική. Που παλεύει ενάντια στον ιμπεριαλισμό, τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς (ΕΕ, ΝΑΤΟ κλπ) και τον πόλεμο. Που παλεύει για τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις ελευθερίες του κόσμου της δουλειάς, ενάντια στην σύγχρονη απολυταρχία των πολυεθνικών, του κράτους, των μιντιοκρατών.

Κατάληξη αυτού του κοινού πολιτικού βηματισμού είναι, κατά την γνώμη μας, η επίτευξη μιας συνολικής πολιτικής συνεργασίας οι ρυθμοί και οι μορφές της οποίας θα αποφασιστούν από κοινού από τις δυνάμεις που συμφωνούν σε αυτή την κατεύθυνση,

Πολιτική βάση αυτής της συνεργασίας είναι κατά την γνώμη μας οι εξής κρίσιμοι πολιτικοί στόχοι:

Ανατροπή της αντιλαϊκής επίθεσης του αστικού, μνημονιακού μπλοκ κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ-κεφαλαίου, με τη δύναμη του εργατικού λαϊκού κινήματος.

Άμεση, «μονομερής» ικανοποίηση των αιτημάτων του εργατικού και λαϊκού κινήματος, όπως πχ η προστασία των ανέργων, οι αυξήσεις των μισθών, των συντάξεων και του λαϊκού εισοδήματος, σε πλήρη αντίθεση με όλα μνημονιακά μέτρα νέα και παλιά, η διεκδίκηση των δικαιωμάτων της νέας γενιάς, η προστασία της λαϊκής κατοικίας και περιουσίας, η αντίσταση στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και των αγαθών, η υπεράσπιση των μικρομεσαίων στρωμάτων και της φτωχομεσαίας αγροτιάς από την καταστροφή. Αυτά μπορούν να γίνουν μόνο με μείωση της εκμετάλλευσης, σε ρήξη με τους νόμους του κέρδους, της ανταγωνιστικότητας/παραγωγικότητας, αλλά και τη λογική ότι η αύξηση των μισθών και η βελτίωση της ζωής των εργαζόμενων εξαρτάται από την «αντοχή της οικονομίας».

Κατάργηση παλιών και νέων μνημονίων και των δανειακών συμβάσεων της κοινωνικής καταστροφής και της επιτροπείας.

Άμεση στάση πληρωμών στους δανειστές τοκογλύφους, μη αναγνώριση και διαγραφή του χρέους.

Έξοδος από την ευρωζώνη, ρήξη/αποδέσμευση από την ΕΕ, από τη σκοπιά του διεθνισμού στην κατεύθυνση της εξυπηρέτησης των λαϊκών-εργατικών αναγκών.

Εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος και των στρατηγικών επιχειρήσεων χωρίς αποζημίωση, με εργατικό και λαϊκό έλεγχο.

Αντιπολεμικός αντιμπεριαλιστικός αγώνας, αλληλεγγύη στους πρόσφυγες. Έξοδος της Ελλάδας από το NATO, αποδέσμευση από τους σχεδιασμούς του ιμπεριαλισμού.

Υπεράσπιση και διεύρυνση των εργατικών και λαϊκών δημοκρατικών δικαιωμάτων ενάντια στην εργοδοτική βία, την κρατική καταστολή, στη δικτατορία των μιντιοκρατών, τη συρρίκνωση των συνδικαλιστικών και κοινωνικών ελευθεριών, την αστυνομοκρατία και το νεοφασισμό.

Αγώνας ενάντια στην οικονομική βία που υφίσταται ο λαός. Να σταματήσει η κλοπή των εργαζόμενων από τις τράπεζες. «Σεισάχθεια» στο ιδιωτικό χρέος των λαϊκών οικογενειών

Προτεραιότητα μιας μαχόμενης και ανατρεπτικής Αριστεράς σήμερα είναι να παλεύει για την επιβολή αυτών των πολιτικών στόχων με τη δύναμη του εργατικού λαϊκού κινήματος και του οργανωμένου λαού. Να συγκρούεται με την αστική τάξη απορρίπτοντας λογικές ταξικής συνεργασίας. Να απορρίπτει κάθε «ενδιάμεση λύση φιλολαϊκής» διαχείρισης του καπιταλισμού και «αριστερής» ή άλλης κυβέρνησης μέσα στο πλαίσιο των ιμπεριαλιστικών μηχανισμών της ΕΕ και του NATO, της «συνέχειας του κράτους», της κυριαρχίας του κεφαλαίου. Να απορρίπτει οποιαδήποτε αυταπάτη για την προώθηση του προγράμματος αυτού μέσα από τη συμμετοχή στους θεσμούς του αστικού κράτους, κάθε λογική και πρακτική κρατικής αστικής διαχείρισης που, ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες, οδηγεί σε άσκηση αντιλαϊκής πολιτικής. Να έχει ως ορίζοντα την ανατροπή του καπιταλισμού και του μετασχηματισμού της κοινωνίας σε σοσιαλιστική κατεύθυνση, για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση.

Σύντροφοι / Ιστος,

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει επεξεργαστεί τα παραπάνω ήδη από την Συνδιάσκεψή της. Συνέβαλε σε μετωπικές πρωτοβουλίες τόσο στο κοινωνικό όσο και στο πολιτικό επίπεδο. Έχοντας σταθερή την επιδίωξη της συμβολής μας στο αντικαπιταλιστικό μέτωπο και έχοντας συνείδηση ότι αυτό θα είναι μία πορεία δεν μπορούμε και δεν πρέπει να εγκλωβιστούμε στην λογική ή όλα ή τίποτα. Με την πολιτική αυτή πρόταση επιδιώκουμε να συμβάλλουμε στο άνοιγμα μιας πλατιάς συζήτησης, να ανοίξει μια διαδικασία ώστε να υπάρξει ο ώριμος και αναγκαίος κοινός πολιτικός βηματισμός για το κίνημα και την αριστερά της ανατροπής που απαιτεί η εποχή μας.

ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ